

1. Vzdej-me čest Pá - nu Bo - hu,
 ma - lí i ve - li - cí,
 za je - ho mi - lost mno - hou,
 nás ob - ži - vu - jí - cí,
 zvláš - tě chví - le té - to,
 když sta - rý rok od - chá - zí
 a slun - ce k nám při - chá - zí,
 slav - me no - vé lé - to.

2. Předně považme toho, / co nám dal na duši. / Dal jí
 dobrého mnoho, / ochránil, jak sluší, / z srdce otcovského /
 věrně ten rok opatřil, / na všechny z nebe patřil, / zprostil
 všeho zlého.

3. Ráčil nám odpouštět / z otcovské milosti. / Kdyby byl
 chtěl platit / podle našich zlostí / rovnými bídami, / byli
 bychom uvadli, / ve všechno zlé upadli, / stížení vinami.

4. Pravého Otce máme, / neb to je věc jistá, / když hříchy
 vyznáváme / s vírou v Pána Krista, / právě a srdečně, /
 všechny hříchy odpouští, / hynouti nedopouští / a chrání nás
 věčně.

5. Za tato dobrodiní / nám od tebe daná, / buď tobě, Otče,
 nyní / i vždycky čest vzdána; / a při tom prosíme, / dej nám
 rok v dobrém hojný, / radostný a pokojný. / Amen, v tě
 věříme.

T: Paul Eber / Geistliche Lieder, 1590 / Jiří Třanovský, Cithara
 sanctorum, 1636 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

M: *Madre non mi far monaca* / *Vetera nova carmina*
 sacra, 1575 / Písňe duchovní evanjelistské, 1615